

Fara hugagóðir í gongd aftur

- Vit gera alt fyri at finna eina skilagóða loysn millum partarnar. Tað, sum hendi, tá Slættaberg rendi stevnið inn í skipssíðuna á Ágot, var eitt ógvusligt inntriv í eitt lítið reiðarí, men tað er í sátt og semju, at vit royna at greiða tingini. Tað er hetta, ið vit eru samdir um at fara eftir, sigur reiðarin á Ágot, Eyðstein Poulsen

Vilmund Jacobsen

– Nú eru vit komin har til, at vit eru farnir at slutta av á øllum frontum umborð. Hesar seinastu dagarnar hava vit líka sum tikið ein dag í senn. Ymiskir snøklar hava verið at tikið hond um her og har. Men, í hesi vikuni verða vit lidnir og leysir av skipasmiðjuni Mest.

Tað sigur reiðarin á garna-skipinum, Ágot, Eyðstein Poulsen.

Spurdur, hvørjum standi hann heldur, at skipið er í, nú klárt verður at loysa aftur, sigur reiðarin:

– Tað er ilt at meta um. Nú skipið hevur verið bundið at skipasmiðjuni í sjei mánaðir, hava vit roynt at gingið um alt so neyvt sum tilber. Alt, sum vit síggja, sær gott og spennandi út. Nú mugu vit bara krossa fingrar fyri, at tað, sum vit ikki síggja, eisini er í lagi, nú vit fara aftur til fiskiskap.

Reiðarin sigur seg vóna, at teir sleppa rímliga snikkaleysir undan byrjunartrupulleikum, tá farið verður í gongd aftur.

– Men, hetta er ikki nakað, tú veitst frammanundan, leggur hann aftrat.

Hugagóðir í gongd

Hetta er long mist fiskitíð. Hvussu kemur reiðarið burtur úr hesum figgarliga?

– Vit hava líka sum verið noyddir at skræða meginpartin av hesum árinum úr kalendaranum. Tað kemur sjálvandi at síggjast aftur. Vit royna sum frægast at fáa endarnar at røkka - við teimum loysnum, sum nú einaferð fyriliggja. Sjálvandi er hetta ikki einfalt, men soleiðis, sum tað sær út nú, fara vit hugagóðir í gongd aftur. Tað, sum vit eftir hendingina vóru mest skeptiskir um, var, um vit fóru at koma burtur úr hesum við skipinum í varðveitslu.

Eyðstein Poulsen sigur, at flestu av manningini, sum vóru við Ágot, tá skipið varð árent, eru tøkir. Ein

– Skipið, soleiðis vit síggja tað, er í góðum standi. Tað fer at síggja hugaligt út hjá manningini at koma umborð á Ágot aftur, sigur reiðarin, Eyðstein Poulsen

Mynd: Álvur Haraldsen

partur av manningini verður nýggj, men hetta er vanligt við hesum skipum.

– Vit plaga at verða um tíggju mans við skipinum, og tað sær hampiliga væl út við manning. Skipið, soleiðis vit síggja tað, er í góðum standi. Tað fer at síggja hugaligt út hjá manningini at koma umborð á Ágot aftur.

Munandi hugaligari

Er nakað meira gjørt við skipið enn skaðin, sum skipið fekk?

– Nei, ikki sum so. Skaðin er afturgjördur. Onkur skott og onkur ventilur eru flutt, soleiðis at tað

verður arbeiðsligari. Men, í tí stóra og heila er hetta sama skipið. Alt er tó shinað upp og gjørt nossligt av nýggjum.

Reiðarin sigur, at tað verður munandi hugaligari at vera umborð á skipinum og at ganga á dekkinum.

– Alt sær nýggjari og betri út, og nú skipasmiðjan hevur verið millum skins og hold um stóran part av skipinum, vita vit, hvat vit hava við at gera.

Ágot loysir væntandi aftur í hesi vikuni og fer á svartkalvaveiði.

– Vit hava garnaloyvi eftir svartkalva, og vit hava línuloyvi.

Tá skipið varð árent, vóru vit við gørnum eftir svartkalva. Tað verður hetta, vit fara í holt við aftur.

Eyðstein heldur eisini, at tað sær hampiligt út í lötuni við svartkalva.

– Garnabátarnir eru byrjaði aftur, eftir at teir hava ligið í summar. Hetta skuldi eisini verið hampiliga góð tíð til garnaveiði eftir svartkala, og prísirnir eru góðir. Nú krossa vit fingrar fyri, at tað ikki verða ov nógvir byrjunartruplleikar.

Bygt upp av nýggjum

Frystarið umborð á Ágot er bygt upp aftur av nýggjum.

– Nakað av tí gamla frystaríninum er tikið burtur, og síðan er bygt upp aftur á annað helmingin av frystaríninum. Hesin parturin er nýggjur og gjördur meira nútímans. Tað er eitt sindur serstakt at fáast við eitt frystarí, og tað eru dømir um, at hetta ikki altíð er so einfalt. Tað er altíð ein avbjóðing at fáa eitt frystarí upp at koyra. Vit vóna tó, at frystarið fer at koyra væl, tá tað verður startað upp aftur. Teir

menn, sum hava fingist við henda partin umborð, eru dugnaligir og vita, hvussu eitt frystarí skal rigga. So, vit trúgva upp á, at hetta fer at virka, sum tað skal.

Spurdur, hvat tað hevur kostað at umvæla Ágot, sigur Eyðstein, at teir í lötuni eru í holt við at gera skaðan og umvælingina endaliga upp.

– Tilsamans snýr hetta seg um nógvan pening, men beint í lötuni dugi eg ikki at siga ítøkiliga, hvussu stór endaliga upphæddin verður.

Í sátt og semju

Kemur reiðarið rímliga skaðaleyst burtur úr hesum?

– At vit hava mist sjei mánaðir í fiskitíð, merkir, at vit ikki kunnu koma snikkaleysir burtur úr hesum. Nú uppundir endan snýr tað seg um upphæddir, sum skulu fella upp á pláss. Vit halda, at tað sær heilt hampiliga gott út, og eg haldi ikki, at vit skulu klaga.

Nú var tað Slættaberg hjá JFK-Trolí, sum rendi á Ágot. Er nakað mál koyrandi millum partarnar?

– Vit gera alt fyri at finna eina loysn í sátt og semju. Tað er forstálsí uppi í hesum. Hetta er eitt ógvusligt inntriv í eitt lítið reiðarí, men tað er í sátt og semju, at vit royna at greiða tingini. Tað er hetta, ið vit eru samdir um at fara eftir, sigur reiðarin á Ágot, Eyðstein Poulsen.

Skaðin, sum garnaskipið Ágot fekk, tá Slættaberg rendi inn í stýriborðssíðu á skipinum, er nú umvældur, men ikki endaliga uppgjördur enn

Mynd: Dávur Winther